

Basit bir insanın Allah'ı inkâr etmesi, neden ebedî cehenneme atılacak kadar ilahî hiddete sebep oluyor?

Ebedî cehennemin sebebi kâfirin, küfrü ile İzzet-i İlahiyeye dokunması, O'nu inkâr edip, O'nun doğru dediğine eğri demesidir. Evet, küfrün mahiyetinde Allah'a bir meydan okuma ve onu tahkir etme ve ona hürmetsizlik mânası vardır ki, Allah'ın bu ağır suçları görmezden gelip cezalandırmaması mümkün ve kabil değildir. Böyle ağır suçlara kayıtsız kalmak zillettir ki, Allah böyle zilletten mukaddes ve beridir. Üstad'ın ifadesi ile:

“Nasıl ki küfür, Cehenneme duhulüne sebeptir. Öyle de, Cehennemin vücuduna ve icadına dahi sebeptir. Zira, küçük bir hâkimin küçük bir izzeti, küçük bir gayreti, küçük bir celâli bulunsa, bir edepsiz ona serkeşâne dese, '*Beni tedip etmezsin ve edemezsin.*'; herhalde, o yerde hapisane yoksa da, tek o edepsiz için bir hapisane teşkil edecek, onu içine atacaktır.”

"Halbuki, kâfir, Cehennemi inkârla, nihayetsiz izzet ve gayret ve celâl sahibi ve gayet büyük ve nihayetsiz Kadîr bir Zâtı tekzip ve isnad-ı acz ediyor, yalancılıkla ve aczle itham ediyor, izzetine şiddetle dokunuyor, gayretine dehşetli dokunduruyor, celâline âsiyâne iliştiriyor. Elbette, farz-ı muhal olarak, Cehennemin hiçbir sebep-i vücudu bulunmazsa da, şu derece tekzip ve isnad-ı aczi tazammun eden küfür için bir Cehennem halk edilecek, o kâfir içine atılacaktır.” (1)

İzzet-i İlahî: Allah'ın sonsuz azamet ve kibriyasını ifade eden bir kelimedir. Büyüklük ve kibirde Allah tek ve yektadır. Kimse O'nun kibriya ve büyüklüğü karşısında duramaz. O'nun azameti karşısında her şey zillettedir. Her şey O'nun sonsuz büyüklüğü karşısında küçüktür.

İzzet-i İlahî'nin küçük bir lem'asını üzerinde tecelli suretinde taşıyan bir insan dahi, kendine yapılan tahkire karşı izzet-i nefis gösterirse, elbette izzet ve azameti sonsuz olan Allah'ın sonsuz tahkir ve hakaret taşıyan küfrü ebedî cezalandırması O'nun izzet ve şanındandır.

Evet, *küfür ve inkârın özü yalandır ve yalan üzerine bina edilmiştir.* Bu yüzden kâfir ve münafıklar en büyük yalancılarıdır. Küfür ve inkârları ile Allah'ın kudret ve sıfatlarına iftira atıyorlar. Mesela, cehennemi yaratmak, Allah'ın kudretine, bir

zerreyi yaratmak kadar kolay iken, kâfirler küfrü ile “cehennemi yapamaz” dedikleri için hakikat-i hali yalanlamış oluyorlar. Veya halihazırda inşa edilmiş ve bizi beklemekte olan ahiret âlemini inkâr etmeleri en büyük bir yalan ve iftiradır. Allah’ın yapabileceği bir şeyi yapamaz demek, yalanın en büyüğü ve en çirkinidir.

Mevcudatın yaratılış gayesi Allah’ın bütün isim ve sıfatları ile insana kendini tanıtmak ve sevdirmek istemesidir. İnsanın yaratılış gayesi de iman ve ubûdiyettir. Koca kâinatın çarkları insanın iman ve ibadetine hizmet ederken, insanın küfür ve dalâlet ile bu vazifeyi terk etmesi hem kâinatın hukukuna bir tecavüz, hem de kâinatın tümünde tecelli eden Allah’ın isimlerine hakarettir.

Allah’ın "iman edin" emrine karşı küfür ile "*iman etmem*" demek, O’na karşı sonsuz bir saygısızlık ve hürmetsizlik mânasını taşıyor...

Küfrün ebedî cehennem ile cezalandırılmasında bu sadece Allah’ın izzetine bakan bir cihettir, bunun dışında bu cezaya daha çok cihetler ve sebepler vardır. Bunlar muhtelif risalelerde izah edilmektedir.

S - Bir kâfirin mâsiyet-i küfriyesi, mahduttur, kısa bir zamanı işgal ediyor. Ebedî ve gayr-ı mütenahi bir ceza ile tecziyesi adâlet-i İlâhiyeye uygun olmadığı gibi, hikmet-i ezeliyeye de muvâfık değildir; merhamet-i İlâhiye müsaade etmez."

"C - O kâfirin cezası gayr-ı mütenahi olduğu teslim edildiği takdirde, kısa bir zamanda irtikâp edilen o mâsiyet-i küfriyenin, gayr-ı mütenahi bir cinayet olduğu altı cihetle sabittir:"

"Birincisi: Küfür üzerine ölen bir kâfir, ebedî bir ömürle yaşayacak olursa, o gayr-ı mütenahi ömrünü behemehal küfürle geçireceği şüphesizdir. Çünkü kâfirin cevher-i ruhu bozulmuştur. Bu itibarla, o bozulmuş olan kalbin gayr-ı mütenahi bir cinayete istidadı vardır. Binaenaleyh, ebedî cezası, adâlete muhalif değildir." (2)

Şayet bu dünyada o kâfire ebedî bir hayat verilse idi, onun küfrü de ebedî olacaktı. Öyle ise kâfirin ebedî cezalandırılması ayn-ı adâlettir. Zira kâfir kendi iradesi ile kalbini tefessüh ettirmiş, ebedî olarak imana kabiliyetini yok etmiştir.

Bazı suçların cezası dünyada bile müebbet bir hapis iken, küfür cinayetinin cezasının ebedî olması gayet mâkuldür ve âdildir. Müebbet, sonsuz ve daimî demektir. Demek o caninin ömrü ebedî olmuş olsa idi, cezası da ebedî olacaktı. Yani '*sonsuz ceza*' mefhumu insanlığın hukuk sisteminde de carîdir. Hal böyle iken, küfür sebebi ile had ve hesaba gelmeyen cinayetler işleyen bir kâfire, sonsuz bir ceza verilmesi neden gayr-i âdil ve gayr-i mâkul sayılsın.

"Çünkü, küfür, bütün kâinatı tahkirdir, kıymetlerini tenzil etmektir ve bütün masnuatın vahdâniyete şehadetlerini tekziptir ve mevcudat âyinelerinde cilveleri görünen esmâ-i İlâhiyeyi tezyiftir. Onun için, mevcudatın hakkını kâfirden almak üzere, mevcudatın Sultanı olan Kahhâr-ı Zülcelâlin, kâfirleri ebedî Cehenneme atması ayn-ı hak ve adalettir. Çünkü nihayetsiz cinayet nihayetsiz azâbı ister." (3)

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Yirmi Sekizinci Söz, Zeyl.](#)

(2) bk. [İşaratü'l-İ'caz, Bakara Suresi, 7. Ayetin Tefsiri.](#)

(3) bk. Mektubat (12. Mektub)